

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 188

27. årgang

16. juli 1984

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 1966/84 af 28. juni 1984 om indgåelse af aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken Ækvatorialguinea om fiskeri ud for Ækvatorialguineas kyster 1
- Aftale mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Ækvatorialguineas regering om fiskeri ud for Ækvatorialguineas kyster 2
- Protokol mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken Ækvatorialguinea 6

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

★ Rådet

84/358/EØF:

- ★ Rådets afgørelse af 28. juni 1984 om indgåelse af overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer 7
- Overenskomst om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer (Bonn-overenskomsten) 9

84/359/EØF:

- ★ Rådets afgørelse af 28. juni 1984 om indgåelse af konventionen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og De forenede Nationers hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) om bistand til flygtninge i landene i Det nære Østen 17
- Konvention mellem Det europæiske Fællesskab og De forenede Nationers hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) om bistand til flygtninge i landene i Det nære Østen ... 18

84/360/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 28. juni 1984 om bekæmpelse af luftforurening fra industri-anlæg 20

1

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende forvaltningsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken — akter, der normalt har en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1966/84

af 28. juni 1984

om indgåelse af aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken Ækvatorialguinea om fiskeri ud for Ækvatorialguineas kyster

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Det er i Fællesskabets interesse at godkende aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken Ækvatorialguinea om fiskeri ud for Ækvatorialguinea undertegnet i Malabo den 15. juni 1984 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 28. juni 1984.

Artikel 1

Aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken Ækvatorialguinea om fiskeri ud for Ækvatorialguineas kyster godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne forordning.

Artikel 2

Formanden for Rådet foranstalter den notifikation, der er omhandlet i artikel 13 i aftalen ⁽²⁾.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Rådets vegne
H. BOUCHARDEAU
Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 277 af 17. 10. 1983, s. 142.

⁽²⁾ Datoen for aftalens ikrafttræden vil blive offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

AFTALE

mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Ækvatorialguineas regering om fiskeri ud for Ækvatorialguineas kyster

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB, i det følgende benævnt «Fællesskabet», og

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN ÆKVATORIALGUINEA, i det følgende benævnt »Ækvatorialguinea«,

SOM HENVISER TIL den samarbejdsånd, der følger af Lomé-konventionen, og til det nære samarbejde mellem Fællesskabet og Ækvatorialguinea;

SOM HENVISER TIL Ækvatorialguineas regerings vilje til ved øget samarbejde at fremme den rationelle udnyttelse af sine fiskeressourcer;

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Ækvatorialguineas overhøjhed eller jurisdiktion omfatter området indtil 200 sømil ud for dets kyster, navnlig med hensyn til havfiskeri;

SOM TAGER HENSYN TIL arbejdet under De forenede Nationers tredje havretskonference;

SOM ER FAST BESLUTTET på at basere deres forbindelser på gensidig tillid og respekt for hinandens interesser inden for havfiskeri, og

SOM ØNSKER, at der fastsættes bestemmelser og betingelser for fiskeriet, som er af interesse for begge parter —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Formålet med denne aftale er at fastlægge de principper og regler, der i fremtiden skal gælde for alt fiskeri, som udøves af fartøjer, der fører EF-medlemsstaters flag, i det følgende benævnt »EF-fartøjer«, i de farvande, som med hensyn til fiskeri henhører under Ækvatorialguineas overhøjhed eller jurisdiktion, i det følgende benævnt »Ækvatorialguineas fiskerizone«.

Artikel 2

Ækvatorialguineas regering tillader EF-fartøjer at fiske i Ækvatorialguineas fiskerizone i overensstemmelse med denne aftale.

Artikel 3

1. Fællesskabet forpligter sig til at træffe alle passende foranstaltninger for at sikre, at dets fartøjer overholder denne aftales bestemmelser og retsfor skrifterne for fiskeri i Ækvatorialguineas fiskerizone.

2. Ækvatorialguineas myndigheder giver på forhånd Kommissionen for De europæiske Fællesskaber meddelelse om enhver ændring i de nævnte retsfor skrifter.

Artikel 4

1. Fiskeri i Ækvatorialguineas fiskerizone må kun udøves af EF-fartøjer, som Ækvatorialguineas myndigheder på Fællesskabets anmodning har meddelt tilladelse hertil.

2. Udstedelsen af tilladelser er betinget af, at de pågældende redere betaler en afgift.

3. Afgiftens størrelse og betalingsformen er angivet i bilaget.

Artikel 5

Parterne forpligter sig til samordning enten direkte eller inden for internationale organisationer med henblik på at sikre forvaltningen og bevarelsen af de biologiske ressourcer, navnlig i den central-østlige

del af Atlanterhavet og med hensyn til udpræget vandrende arter, og at fremme den videnskabelige forskning i forbindelse hermed.

Artikel 6

Som modydelse for de fiskerimuligheder, som indrømmes i henhold til artikel 2, bidrager Fællesskabet på de i protokollen til denne aftale angivne vilkår og betingelser til gennemførelsen af udviklingsprojekter i Ækvatorialguinea, uden at dette berører de finansieringsmuligheder, Ækvatorialguinea har adgang til i henhold til Lomé-konventionen.

Artikel 7

Parterne er enige om at konsultere hinanden i tilfælde af uenighed om denne aftales fortolkning eller anvendelse.

Artikel 8

Der nedsættes en blandet kommission, som skal påse, at denne aftale anvendes korrekt.

Denne kommission træder sammen en gang om året efter anmodning fra en af de kontraherende parter og afholder skiftevis sine møder i Ækvatorialguinea og i Fællesskabet.

Artikel 9

Bestemmelserne i denne aftale berører eller foregriber på ingen måde parternes stilling i havretsspørgsmål.

Artikel 10

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab finder anvendelse, og på de betingelser der er fastsat i nævnte traktat, og på den anden side for Ækvatorialguineas område.

Artikel 11

Bilaget og protokollen udgør en integrerende del af denne aftale, og medmindre andet er bestemt, er henvisninger til aftalen også henvisninger til bilaget og protokollen.

Artikel 12

Denne aftale indgås for en første periode på tre år fra ikrafttrædelsesdatoen. Hvis aftalen ikke opsiges af en af parterne ved notifikation givet mindst seks måneder inden datoen for udløbet af denne periode på tre år, forbliver den i kraft i yderligere perioder på et år, medmindre en notifikation om opsigelse er givet mindst tre måneder inden udløbet af en årlig periode.

Forhandlinger finder i så fald sted mellem de kontraherende parter for ved fælles aftale at fastlægge de ændringer eller supplerende bestemmelser, der skal indsættes i bilaget eller protokollen.

Artikel 13

Denne aftale træder i kraft på den dato, hvor parterne giver hinanden notifikation om afslutningen af de procedurer, der er nødvendige i så henseende.

Udfærdiget i Malabo, den femtende juni nitten hundrede og fireogfirs i to eksemplarer på dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, tysk og spansk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

For Rådet for De europæiske Fællesskaber

Für den Rat der Europäischen Gemeinschaften

Για το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

For the Council of the European Communities

Pour le Conseil des Communautés européennes

Per il Consiglio delle Comunità europee

Voor de Raad van de Europese Gemeenschappen

En nombre del Consejo de las Comunidades Europeas

For regeringen for republikken Ækvatorialguinea

Für die Regierung der Republik Äquatorialguinea

Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Ισημερινής Γουϊνέας

For the Government of the Republic of Equatorial Guinea

Pour le gouvernement de la république de Guinée équatoriale

Per il governo della Repubblica della Guinea equatoriale

Voor de Regering van de Republiek Equatoriaal Guinee

En nombre del Gobierno de la República de Guinea Ecuatorial

BILAG**Betingelser for EF-fartøjers fiskeri i Ækvatorialguineas fiskerizone**

1. Fællesskabets kompetente myndigheder forelægger en liste over de fartøjer, som i de næste tolv måneder vil drive fiskeri i henhold til denne aftale, i princippet tre måneder før listen ønskes sat i kraft.
2. Den afgift, der i henhold til aftalens artikel 4 skal betales af de i nr. 1 nævnte fartøjers redere, fastsættes til 20 ECU/t fisk, som tages i Ækvatorialguineas fiskerizone.
3. Ved aftalens ikrafttrædelse betaler rederne et beløb på 40 000 ECU som forskud på afgiften til Ækvatorialguineas statskasse.
4. På grundlag af foreløbige fangstjournaler fra rederne, som samtidigt indsendes til Ækvatorialguineas myndigheder og til de kompetente myndigheder under Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, udarbejdes der ved hvert års slutning en foreløbig opgørelse over de skyldige afgifter for det pågældende års fangstsæson. Det tilsvarende beløb overføres til Ækvatorialguineas statskasse senest den 31. december i det pågældende år.

Den endelige opgørelse over de skyldige afgifter for en fangstsæson udarbejdes af de kompetente myndigheder under Kommissionen for De europæiske Fællesskaber på grundlag af den fangstrapport, Den internationale kommission for bevarelse af tun i Atlanterhavet har udfærdiget for den pågældende fangstsæson.

Rederne får tilsendt opgørelsen og har en frist på tredive dage til afvikling af deres økonomiske forpligtelser.

5. Når aftalens gyldighedsperiode udløber, trækkes forskudsbeløbet fra den sidste indbetaling.
6. Ækvatorialguineas myndigheder giver ved gyldighedsperiodens begyndelse meddelelse om afgifternes betalingsmåde og oplyser navnlig, hvilke konti og valutaer der skal benyttes.
7. Under fiskeri i Ækvatorialguineas fiskerizone meddeler fartøjerne fangstresultatet efter hvert snurrevodstræk til radiostationen Annobon (kaldesignal: 3 CA-24).

På anmodning af Ækvatorialguineas myndigheder kan inspektører gå om bord på skibene. Disses ophold om bord skal begrænses til den tid, der er nødvendig for at foretage stikprøvekontrol af fangsterne.

PROTOKOL

**mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken
Ækvatorialguinea**

Artikel 1

I henhold til aftalens artikel 2 meddeles der 27 havgående tunfiskerfartøjer med fryseanlæg tilladelser til at drive fiskeri i Ækvatorialguineas fiskerizone i denne protokols anvendelsesperiode.

På betingelser, som skal fastsættes i den blandede kommission, kan der foruden disse rettigheder på anmodning af en af parterne gives visse tilladelser til fiskerfartøjer af andre kategorier.

Artikel 2

Det i aftalens artikel 6 nævnte bidrag fastsættes skønsmæssigt til mindst 180 000 ECU om året. Dette beløb er gældende for fiskeri på indtil 4 000 tons tun; dersom de fangster, Fællesskabets fartøjer tager i Ækvatorialguineas fiskerizone, overskrider denne mængde, forhøjes beløbet forholdsmæssigt.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 28. juni 1984

om indgåelse af overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer

(84/358/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det understreges i de to første handlingsprogrammer for De europæiske Fællesskaber på miljøområdet ⁽³⁾, hvor vigtigt det er for Fællesskabet at bekæmpe havforurening i almindelighed, og der fastsættes bl.a. fællesskabsaktioner med henblik på at bekæmpe forurening forårsaget af transport og søfart; desuden præciseres det, at beskyttelse af havvandene med henblik på at sikre opretholdelse af den vitale økologiske ligevægt er en yderst vigtig opgave;

i det tredje handlingsprogram for De europæiske Fællesskaber på miljøområdet ⁽⁴⁾, med hensyn til hvilket Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, godkendte de

generelle retningslinjer den 7. februar 1983, er kendes det navnlig, at det er nødvendigt med en mere samordnende politik med hensyn til miljøproblemerne i Nordsøen;

ved afgørelse af 19. maj 1981 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandling om Det europæiske økonomiske Fællesskabs tiltrædelse af overenskomsten af 9. juni 1969 om samarbejde ved bekæmpelse af olieforurening af Nordsøen;

ved Rådets afgørelse af 9. september 1983 blev Fællesskabet bemyndiget til at undertegne overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer, og den 13. september 1983 undertegnede det overenskomsten;

det er nødvendigt for Fællesskabet at indgå denne overenskomst med henblik på at deltage i udveksling af information og i fælles forskning og således virkeliggøre ovennævnte mål, sideløbende med medlemsstaterne og med forbehold af den rolle, som disse hidtil har spillet inden for rammerne af overenskomsten af 9. juni 1969; fremtidige fællesskabsretsakter foregribes ikke hermed;

der skal i henhold til overenskomsten af 13. september 1983 ske udveksling af information, fælles forskning og samarbejde til søs; ifølge arten heraf drejer det sig ikke om fælles regler, der kunne blive berørt af aftaler, som medlemsstaterne måtte ønske at indgå inden for dette område —

⁽¹⁾ EFT nr. C 40 af 15. 12. 1983, s. 5.

⁽²⁾ Nr. C 127 af 14. 5. 1984, s. 120.

⁽³⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 1, og nr. C 139 af 13. 6. 1977, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 46 af 17. 2. 1983, s. 1.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 2

Artikel 1

Overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer godkendes på Det europæiske økonomiske Fællesskabs vegne.

Teksten til overenskomsten er vedføjet denne afgørelse.

Formanden for Rådet foranstalter deponeringen af det instrument, der er omhandlet i artikel 18 i overenskomsten.

Udfærdiget i Luxembourg, den 28. juni 1984.

På Rådets vegne
H. BOUCHARDEAU
Formand

OVERSÆTTELSE

OVERENSKOMST

om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer

(Bonn-overenskomsten)

REGERINGERNE I FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, KONGERIGET BELGIEN, KONGERIGET DANMARK, DEN FRANSKE REPUBLIK, KONGERIGET NORGE, KONGERIGET NEDERLANDENE, KONGERIGET SVERIGE, DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB,

SOM ERKENDER, at forurening af havet med olie og andre farlige stoffer i Nordsøområdet kan indebære en fare for havmiljøet og kyststaternes interesser,

SOM HAR BEMÆRKET SIG, at denne forurening kommer fra mange forskellige kilder, og at ulykker og andre hændelser på havet giver grund til stor bekymring,

SOM ER OVERBEVIST OM, at der er behov for at kunne bekæmpe denne forurening, samt for aktivt samarbejde og gensidig bistand mellem staterne for at beskytte deres kyster og de dermed forbundne interesser,

SOM GLÆDER SIG OVER de fremskridt, der allerede er sket i forbindelse med overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af olieforurening af Nordsøen, der blev undertegnet i Bonn den 9. juni 1969,

OG SOM ØNSKER at udvikle gensidig bistand og samarbejde på forureningsbekæmpelsesområdet,

ER ENEDES OM FØLGENDE:

Artikel 1

Denne overenskomst finder anvendelse, når som helst olie eller andre farlige stoffer, der forurener eller kan forurene havet inden for Nordsøområdet, som defineret i artikel 2 i denne overenskomst, frembyder en alvorlig og truende fare for en eller flere af de kontraherende parters kyster eller de dermed forbundne interesser.

Artikel 2

I denne overenskomst betyder Nordsøområdet den egentlige Nordsø syd for 61° nordlig bredde tillige med

- a) Skagerak, hvis sydgrænse øst for Skagens nordligste pynt bestemmes af 57°44'00",8 nordlig bredde;
- b) Den engelske Kanal og adgangene dertil øst for en linje trukket 50 sømil vest for en linje mellem Scillyøerne og Quessant.

Artikel 3

1. De kontraherende parter er af den opfattelse, at beskyttelse mod forurening af den i artikel 1 i denne overenskomst omhandlede art er et anliggende, som nødvendiggør aktivt samarbejde mellem parterne.

2. De kontraherende parter udarbejder og opstiller i fællesskab retningslinjer for de praktiske, operative og tekniske aspekter af en fælles aktion.

Artikel 4

Den kontraherende parter forpligter sig til at give de andre kontraherende parter underretning om

- a) den nationale organisation, der er kompetent i spørgsmål om bekæmpelse af den i artikel 1 i overenskomsten omhandlede forurening;
- b) den ansvarlige myndighed, som det påhviler at modtage og fremsende underretning om en

sådan forurening og at behandle spørgsmål om gensidig bistand mellem de kontraherende parter;

- c) de nationale midler, de selv råder over til at undgå eller bekæmpe en sådan forurening, og som kunne stilles til rådighed ved bistand på internationalt plan;
- d) nye metoder til at undgå en sådan forurening og nye og effektive foranstaltninger til bekæmpelse heraf;
- e) de vigtigste forekomster af denne type forurening, som er blevet bekæmpet.

Artikel 5

1. Så snart en kontraherende part får kendskab til en ulykke eller til tilstedeværelsen af olie eller andre farlige stoffer i Nordsøområdet, som kan forventes at frembyde en alvorlig trussel mod en anden kontraherende parts kyststrækning eller dermed forbundne interesser, underretter den uopholdeligt den anden part gennem sin kompetente myndighed.

2. De kontraherende parter forpligter sig til at anmode førerne af alle skibe, der sejler under deres flag, og førere af luftfartøjer registreret i deres lande om uopholdeligt at afgive melding ad de efter omstændighederne mest praktiske og hensigtsmæssige kanaler om:

- a) enhver ulykke, som forårsager eller kan forventes at forårsage havforurening,
- b) tilstedeværelsen, arten og udstrækningen af olie eller andre farlige stoffer, som kan forventes at frembyde en alvorlig trussel mod en eller flere kontraherende parters kyster eller dermed forbundne interesser.

3. De kontraherende parter udarbejder en standardformular til til at underrette om forureningen, således som det er fastsat i denne artikels stk. 1.

Artikel 6

1. Med henblik alene på denne overenskomst inddeles Nordsøområdet i zoner, der er fastlagt i tillægget til overenskomsten.

2. Den kontraherende part, i hvis zone en situation af den i artikel 1 beskrevne art indtræffer, foretager den fornødne vurdering af arten og omfanget af en eventuel ulykke eller efter omstændighederne af beskaffenheden og den omtrentlige mængde af olie

eller andre farlige stoffer samt af forureningens bevægelsesretning og fart.

3. Den pågældende kontraherende part underretter straks alle de andre kontraherende parter gennem deres ansvarlige myndigheder om sin vurdering og om alle foranstaltninger, som den har truffet til bekæmpelse af olie eller andre farlige stoffer, og den holder fortsat disse stoffer under observation, så længe de befinder sig i dens zone.

4. De kontraherende parters forpligtelser i henhold til bestemmelserne i denne artikel med hensyn til zoner med fælles ansvar fastlægges ved særlige tekniske aftaler mellem de pågældende parter. De andre kontraherende parter skal gøres bekendt med disse aftaler.

Artikel 7

En kontraherende part, som behøver bistand for at bekæmpe en forurening eller en trussel om forurening af havet eller af dens kyst, kan anmode om hjælp fra de andre kontraherende parter. De parter, der anmoder om bistand, anfører nøje, hvilken form for bistand de har brug for. Kontraherende parter, der i henhold til denne artikel er blevet anmodet om hjælp, gør alt, hvad der står i deres magt, for at yde sådan bistand i det omfang, deres midler tillader det, under hensyntagen til de tekniske muligheder, de har til rådighed, navnlig i tilfælde af forurening med andre farlige stoffer end olie.

Artikel 8

1. Bestemmelserne i denne overenskomst må ikke fortolkes således, at de rettigheder og forpligtelser tilsidesættes, som de kontraherende parter har i henhold til international ret, navnlig vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af havforurening.

2. Den i artikel 6 i denne overenskomst anførte zoneinddeling kan i intet tilfælde påberåbes som præcedens eller argument i noget spørgsmål om suverænitet eller jurisdiktion.

Artikel 9

1. Er der ikke, bilateralt eller multilateralt, indgået nogen aftale om finansielle dispositioner ved aktioner, som de kontraherende parter foranstalter for at bekæmpe forureningen, eller i tilfælde af en fælles

bekæmpelse bærer de kontraherende parter omkostningerne ved deres respektive forureningsbekæmpende foranstaltninger i overensstemmelse med stk. a) eller b) nedenfor:

- a) når aktionen foretages af en kontraherende part på udtrykkelig anmodning af en anden kontraherende part, godtgør den bistandssøgende kontraherende part de omkostninger, som den bistandsydende kontraherende part har haft ved sin aktion;
- b) når aktionen foretages på en kontraherende parts eget initiativ, bærer denne selv omkostningerne ved aktionen.

2. Den bistandssøgende kontraherende part kan til enhver tid trække sin anmodning tilbage, men bærer i så fald de omkostninger, den bistandsydende kontraherende part allerede har haft eller har bundet sig for.

Artikel 10

Medmindre andet er aftalt, beregnes omkostningerne ved en aktion, foretaget af en kontraherende part på anmodning af en anden kontraherende part, i henhold til gældende lovgivning og praksis i det bistandsydende land ved godtgørelse af sådanne udgifter fra en persons eller et ansvarligt organs side.

Artikel 11

Artikel 9 i denne overenskomst kan ikke fortolkes således, at den tilsidesætter de kontraherende parter ret til hos tredjepart at søge dækning for afholdte omkostninger ved aktioner med henblik på at bekæmpe en forurening eller en forureningstrusel, i henhold til andre gældende bestemmelser og regler i national eller international ret.

Artikel 12

1. De kontraherende parter holder møder med jævne mellemrum, eller når som helst det på grund af særlige omstændigheder beslutes i overensstemmelse med forretningsordenen.

2. På det første møde udarbejder de kontraherende parter en forretningsorden og et finansreglement, der skal vedtages enstemmigt.

3. Depositarregeringen indkalder til de kontraherende parter første møde så snart som muligt efter denne overenskomsts ikrafttræden.

Artikel 13

Det europæiske økonomiske Fællesskab anvender på sine kompetenceområder sin stemmeret med et antal stemmer, der svarer til antallet af medlemsstater, der er parter i denne overenskomst. Det europæiske økonomiske Fællesskab anvender ikke sin stemmeret i tilfælde, hvor medlemsstaterne selv gør brug af deres stemmeret, og omvendt.

Artikel 14

De kontraherende parter skal på deres møder

- a) generelt overvåge gennemførelsen af denne overenskomst;
- b) regelmæssigt undersøge effektiviteten af de i medfør af denne overenskomst truffene foranstaltninger;
- c) udføre enhver anden opgave, der måtte være nødvendig i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst.

Artikel 15

1. De kontraherende parter tager skridt til at sørge for, at sekretariatsfunktionerne vedrørende denne overenskomst udføres, idet der herved tages hensyn til arrangementer, der allerede eksisterer desangående i forbindelse med andre internationale aftaler om forebyggelse af havforurening, der gælder i samme område som denne overenskomst.

2. Hver kontraherende part deltager med 2,5 % i de årlige udgifter, som følger af overenskomsten. Den resterende andel af udgifterne ved overenskomsten fordeles mellem de kontraherende parter, bortset fra Det europæiske økonomiske Fællesskab, i forhold til deres bruttonationalindkomst i overensstemmelse med den fordelingsnøgle, der regelmæssigt vedtages af De forenede Nationers generalforsamling. En kontraherende parts bidrag til denne restsum kan ikke på noget tidspunkt overstige 20 % heraf.

Artikel 16

1. Med forbehold af artikel 17 i denne overenskomst, gennemgås et forslag fra en kontraherende part om ændring af overenskomsten eller tillægget

hertil på et møde mellem de kontraherende parter. Efter enstemmig vedtagelse af forslaget gør depositarregeringen de kontraherende parter bekendt med ændringen.

2. En sådan ændring træder i kraft den første dag i den anden måned efter den dato, hvor depositarregeringen har modtaget meddelelse om, at alle kontraherende parter har godkendt ændringen.

Artikel 17

1. To eller flere kontraherende parter kan ændre deres fælles grænser for de zoner, der er fastlagt i tillægget til denne overenskomst.

2. En sådan ændring træder i kraft for alle kontraherende parter den første dag i den sjette måned efter den dato, hvor depositarregeringen har givet meddelelse herom, medmindre en kontraherende part inden tre måneder efter denne meddelelse er fremkommet med indsigelse eller har anmodet om, at der finder konsultationer sted om spørgsmålet.

Artikel 18

1. Denne overenskomst er åben for undertegnelse for de staters regeringer, der blev opfordret til at deltage i konferencen om overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer, der fandt sted i Bonn den 13. september 1983, samt for Det europæiske økonomiske Fællesskab.

2. Disse stater og Det europæiske økonomiske Fællesskab kan blive parter i denne overenskomst enten ved undertegnelse uden forbehold om ratifikation, accept eller godkendelse, eller ved undertegnelse med forbehold af ratifikation, accept eller godkendelse efterfulgt af ratifikation, accept eller godkendelse.

3. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne deponeres hos Forbundsrepublikken Tyskland regering.

Artikel 19

1. Denne overenskomst træder i kraft den første dag i den anden måned efter den dag, hvor alle de i artikel 18 i denne overenskomst nævnte staters regeringer og Det europæiske økonomiske Fællesskab har undertegnet den uden forbehold om ratifikation,

accept eller godkendelse, eller har deponeret et ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument.

2. Når denne overenskomst træder i kraft, ophører overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af olieforurening af Nordsøen, undertegnet i Bonn den 9. juni 1969, med at være i kraft.

Artikel 20

1. De kontraherende parter kan enstemmigt opfordre enhver anden kyststat i Nordøstatlanten til at tiltræde denne overenskomst.

2. Sker dette, ændres artikel 2 i denne overenskomst og tillægget hertil i overensstemmelse hermed. Ændringerne vedtages enstemmigt på et møde mellem de kontraherende parter og får virkning fra det tidspunkt, hvor overenskomsten træder i kraft for den tiltrædende stat.

Artikel 21

1. For hver stat, der tiltræder denne overenskomst, træder denne i kraft den første dag i den anden måned efter den dag, hvor den pågældende stat har deponeret sit tiltrædelsesinstrument.

2. Tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos Forbundsrepublikken Tysklands regering.

Artikel 22

1. Når denne overenskomst har været i kraft i fem år, kan den opsiges af enhver kontraherende part.

2. Opsigelse sker ved skriftlig meddelelse til depositarregeringen, der underretter de øvrige kontraherende parter om enhver modtaget opsigelse og om datoen for dens modtagelse.

3. En opsigelse får virkning et år efter, at den er modtaget af depositarregeringen.

Artikel 23

Depositarregeringen giver de kontraherende parter og de parter, der er omhandlet i artikel 18 i denne overenskomst, meddelelse om:

- a) enhver undertegnelse af denne overenskomst,
- b) deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter samt modtagelse af opsigelser,
- c) ikrafttrædelsesdatoen for denne overenskomst,
- d) modtagelse af meddelelser om godkendelse af ændringer i denne overenskomst eller i tillægget hertil og om ikrafttrædelsesdatoen for de pågældende ændringer.

Artikel 24

Originalen af denne overenskomst, hvis tekster på engelsk, fransk og tysk har samme gyldighed, deponeres hos Forbundsrepublikken Tysklands regering, som fremsender behørigt bekræftede genparter til de kontraherende parter og en behørigt bekræftet genpart til De forenede Nationers generalsekretær til registrering og offentliggørelse i medfør af artikel 102 i De forenede Nationers Pagt.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, der af deres respektive regeringer er behørigt bemyndiget dertil, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdigt i Bonn, den 13. september 1983.

FÜR DIE REGIERUNG DES KÖNIGREICHS BELGIEN,
FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM,
POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE:

Vorbehaltlich der Ratifikation,

Subject to ratification,

Sous reserve de ratification.

FÜR DIE REGIERUNG DES KÖNIGREICHS DÄNEMARK,
FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF DENMARK,
POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE DANEMARK:

Vorbehaltlich der Genehmigung,

Subject to approval,

Sous réserve d'approbation.

FÜR DIE REGIERUNG DER FRANZÖSISCHEN REPUBLIK,
FOR THE GOVERNMENT OF THE FRENCH REPUBLIC,
POUR LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE FRANÇAISE:

FÜR DIE REGIERUNG DER BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND,
FOR THE GOVERNMENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY,
POUR LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE FEDERALE D'ALLEMAGNE:

FÜR DIE REGIERUNG DES KÖNIGREICHS DER NIEDERLANDE,
FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS,
POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DES PAYS-BAS:

Vorbehaltlich der Annahme,
Subject to acceptance,
Sous reserve d'acceptation.

FÜR DIE REGIERUNG DES KÖNIGREICHS NORWEGEN,
FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF NORWAY,
POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE NORVEGE:

Vorbehaltlich der Ratifikation,
Subject to ratification,
Sous réserve de ratification.

FÜR DIE REGIERUNG DES KÖNIGSREICHS SCHWEDEN,
FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF SWEDEN,
POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE SUEDE:

FÜR DIE REGIERUNG DES VEREINIGTEN KÖNIGREICHS GROSSBRITANNIEN
UND NORDIRLAND,

FOR THE GOVERNMENT OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN
AND NORTHERN IRELAND,

POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET
D'IRLANDE DU NORD:

Vorbehaltlich der Ratifikation,

Subject to ratification,

Sous reserve de ratification.

FÜR DIE EUROPÄISCHE WIRTSCHAFTSGEMEINSCHAFT,

FOR THE EUROPEAN ECONOMIC COMMUNITY,

POUR LA COMMUNAUTE ECONOMIQUE EUROPEENNE:

Vorbehaltlich der Annahme,

Subject to acceptance,

Sous reserve d'acceptation.

BILAG

BESKRIVELSE AF DE I ARTIKEL 6 I DENNE OVERENSKOMST OMHANDLEDE ZONER

Bortset fra de såkaldte zoner med fælles ansvar afgrænses zonerne ved linjer trukket mellem følgende punkter:

Danmark

55°03'00",0 N 8°22'00",0 Ø
 55°10'00",0 N 7°30'00",0 Ø
 55°10'00",0 N 2°13'30",0 Ø
 57°00'00",0 N 1°30'00",0 Ø
 57°00'00",0 N 2°25'04",6 Ø
 56°35'42",0 N 2°36'48",0 Ø
 56°05'12",0 N 3°15'00",0 Ø
 56°35'30",0 N 5°02'00",0 Ø
 57°10'30",0 N 6°56'12",0 Ø
 57°29'54",0 N 7°59'00",0 Ø
 57°37'06",0 N 8°27'30",0 Ø
 57°41'48",0 N 8°53'18",0 Ø
 57°59'18",0 N 9°23'00",0 Ø
 58°15'41",2 N 10°01'48",1 Ø
 58°10'00",0 N 10°00'00",0 Ø
 57°48'00",0 N 10°57'00",0 Ø
 57°44'48",0 N 10°38'00",0 Ø

Tyskland

53°34' N 6°38' Ø
 54°00' N 5°30' Ø
 54°00' N 2°39',1 Ø
 55°10' N 2°13',5 Ø
 55°10' N 7°30' Ø
 55°03' N 8°22' Ø

Nederlandene

51°32' N 3°18' Ø
 51°32' N 2°06' Ø
 52°30' N 3°10' Ø
 54°00' N 2°39',1 Ø
 54°00' N 5°30' Ø
 53°34' N 6°38' Ø

Norge

61°00'00",0 N 4°30'00",0 Ø
 61°00'00",0 N 2°00'00",0 Ø
 57°00'00",0 N 1°30'00",0 Ø
 57°00'00",0 N 2°25'04",6 Ø
 56°35'42",0 N 2°36'48",0 Ø
 56°05'12",0 N 3°15'00",0 Ø
 56°35'30",0 N 5°02'00",0 Ø
 57°10'30",0 N 6°56'12",0 Ø
 57°29'54",0 N 7°59'00",0 Ø
 57°37'06",0 N 8°27'30",0 Ø
 57°41'48",0 N 8°53'18",0 Ø
 57°59'18",0 N 9°23'00",0 Ø
 58°15'41",2 N 10°01'48",1 Ø
 58°10'00",0 N 10°00'00",0 Ø
 58°53'34",0 N 10°38'25",0 Ø
 Herfra langs den norsk-svenske grænse

Sverige

57°54' N 11°28' Ø
 57°48' N 10°57' Ø
 58°10' N 10°00' Ø
 58°53'34",0 N 10°38'25",0 Ø
 Herfra langs den norsk-svenske grænse

Det forenede Kongerige

61°00' N 0°50' V
 61°00' N 2°00' Ø
 57°00' N 1°30' Ø
 52°30' N 3°10' Ø
 51°32' N 2°06' Ø

De såkaldte zoner med fælles ansvar er følgende:

1. **Belgien, Frankrig og Det forenede Kongerige**

Havområdet beliggende mellem breddegraderne 51°32' N og 51°06' N.

2. **Frankrig og Det forenede Kongerige**

Den engelske Kanal sydvest for breddegraden 51°06' N indtil en linje trukket mellem punkterne 49°52' N 07°44' V og 48°27' N 06°25' V.

3. **Danmark og Sverige**

Skagerrakområdet beliggende mellem følgende punkter:

57°54' N 11°28' Ø
 57°44',8 N 10°38' Ø
 57°44',8 N 11°28' Ø

RÅDETS AFGØRELSE

af 28. juni 1984

om indgåelse af konventionen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og De forenede Nationers hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) om bistand til flygtninge i landene i Det nære Østen

(84/359/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2), og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet ønsker at fortsætte sit bistandsprogram for palæstinaflygtningene i landene i Det nære Østen;

den konvention, der er indgået med De forenede Nationers hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) om bistand til flygtninge i landene i Det nære Østen, og som blev godkendt den 21. december 1981 (3), og ændret ved de den 21. december 1982 (4) og 17. oktober 1983 (5) godkendte konventioner, udløb den 31. december 1983;

der bør indgås en ny konvention med UNRWA, således at Fællesskabets bistand fortsat kan ydes med en vis kontinuitet inden for rammerne af en samlet aktion;

traktaten indeholder ikke den fornødne særlige hjemmel hertil —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Konventionen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og De forenede Nationers hjælpeorgani-

sation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) om bistand til flygtninge i landene i Det nære Østen godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til konventionen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

1. Spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsprogrammet for fødevarerhjælp til UNRWA behandles efter fremgangsmåden i forordning (EØF) nr. 3331/82 (4).

2. Spørgsmål i forbindelse med konventionens anvendelse behandles af Kommissionen sammen med UNRWA.

Artikel 3

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege de personer, der er beføjet til at undertegne konventionen med bindende virkning for Fællesskabet.

Udfærdiget i Luxembourg, den 28. juni 1984.

På Rådets vegne
H. BOUCHARDEAU
Formand

(1) EFT nr. C 92 af 3. 4. 1984, s. 3.

(2) EFT nr. C 172 af 2. 7. 1984, s. 170.

(3) EFT nr. L 392 af 31. 12. 1981, s. 4.

(4) EFT nr. L 371 af 30. 12. 1982, s. 42.

(5) EFT nr. L 293 af 25. 10. 1983, s. 17.

(6) EFT nr. L 352 af 14. 12. 1982, s. 1.

KONVENTION

mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og De forenede Nationers hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) om bistand til flygtninge i landene i Det nære Østen

Artikel 1

Det europæiske økonomiske Fællesskab, i det følgende benævnt »Fællesskabet«, der fortsat ønsker at yde bistand til Palæstinaflygtningene, indgår hermed denne konvention med De forenede Nationers hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge, i det følgende benævnt »UNRWA«, som en bekræftelse på sit tilsagn om bistand til UNRWA. Denne bistand vil blive ydet over en treårig periode i form af naturalier eller kontante bidrag til UNRWAs uddannelses- og fødevareprogrammer.

Artikel 2

1. Fællesskabet udbetaler hvert år til UNRWA et kontant beløb som bidrag til dækning af omkostningerne i forbindelse med uddannelsesprogrammet. Størrelsen af dette bidrag fastsættes som følger:

- for 1984 16 mio ECU,
- for 1985 17 mio ECU,
- for 1986 17 mio ECU.

2. UNRWA tilsender hvert år Fællesskabet en rapport om anvendelsen af dets bidrag. Endvidere tilsender UNRWA Fællesskabet fuld dokumentation vedrørende uddannelsesprogrammets gennemførelse, herunder en detaljeret redegørelse for udgifter, budgetoverslag over fremtidige udgifter samt de årlige statistikker fra UNRWA/UNESCOs uddannelsesafdeling.

3. UNRWA giver på forhånd Fællesskabet meddelelse om eventuelle større ændringer i sin uddannelsesvirksomhed.

4. Hvis der sker større ændringer i UNRWAs uddannelsesvirksomhed i løbet af denne konventions gyldighedsperiode, forbeholder Fællesskabet sig ret til at godkende anvendelsen af de midler, det stiller til rådighed for UNRWA.

Artikel 3

Bistand til fødevareprogrammerne

1. Fællesskabet bidrager med hjælp i form af naturalier eller kontante beløb til UNRWAs forskellige fødevareprogrammer (programmet for uddeling af fødevarerationer til særlig trængende befolkningsgrupper, programmet for bespisning i uddannelsescentrene, det supplerende fødevareprogram).

2. Størrelsen af og formen for Fællesskabets bidrag til disse programmer samt de betingelser, hvorunder bistanden ydes, fastsættes hvert år af Fællesskabet som led i dets programmer for fødevarerhjælp og under hensyn til de af UNRWA fremsatte anmodninger.

3. Fællesskabet yder følgende kontante bidrag til UNRWAs fødevareprogrammer:

- et beløb som led i det supplerende fødevareprogram som hjælp til dækning af omkostningerne i forbindelse med gennemførelsen af programmet;
- et beløb til indkøb af varer på fællesskabsmarkedet. I nødsituationer, eller såfremt der ikke er varer til rådighed på fællesskabsmarkedet, kan disse varer dog opkøbes i udviklingslandene eller på det lokale marked;
- for disse varer et bestemt beløb pr. ton af hver vare, der opkøbes af UNRWA som led i programmerne for uddeling af fødevarerationer til særlig trængende befolkningsgrupper og for bespisning i uddannelsescentrene, som hjælp til dækning af transport- og distributionsomkostningerne.

4. UNRWA tilsender i april hvert år Fællesskabet en rapport om gennemførelsen af fødevareprogrammerne, herunder oplysninger om antallet og arten af modtagere og disses opholdssted samt om de leverede ydelser, de med programmerne forbundne omkostninger samt om anvendelsen af Fællesskabets bidrag i form af naturalier og kontanter.

Artikel 4

Information

UNRWA træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at underrette palæstinaflygtninge og værts-

landenes myndigheder om den bistand, der modtages fra Fællesskabet og dets medlemsstater.

Artikel 5

UNRWA yder enhver mulig hjælp til personer, som Fællesskabet måtte udpege til at overvåge organisationens anvendelse af Fællesskabets bistand ⁽¹⁾. UNRWA giver ligeledes sådanne yderligere oplysninger, som de således udpegede personer med rimelighed kan forlange.

Artikel 6

Ethvert spørgsmål i forbindelse med denne konvention afgøres ved samråd mellem de to parter på begæring af en af disse.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

FOR DE FORENEDE NATIONERS HJÆLPEORGANISATION FOR PALÆSTINAFLYGTNINGE (UNRWA)

FOR RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Artikel 7

Konventionens gyldighedsperiode

Denne konvention gælder for tre kalenderår (1984, 1985 og 1986).

Artikel 8

Denne konvention er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

⁽¹⁾ Denne kontrol vil i første række blive udøvet af Kommissionens delegerede i de pågældende lande.

RÅDETS DIREKTIV

af 28. juni 1984

om bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg

(84/360/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

De europæiske Fællesskabers handlingsprogrammer på miljøområdet af 1973 (4), 1977 (5) og 1983 (6) fremhæver betydningen af forebyggelse og nedbringelse af luftforurening;

i handlingsprogrammerne af 1973 og 1977 gives der ud over en objektiv vurdering af de risici, som luftforurening indebærer for menneskets sundhed og miljøet, udtryk for, at der bør udarbejdes kvalitetsmål samt fastsættes kvalitetsnormer, navnlig for en række luftforurenende stoffer, der betragtes som de farligste;

Rådet har allerede vedtaget flere direktiver til gennemførelse af disse programmer;

Fællesskabet er ved afgørelse 81/462/EØF (4) endvidere blevet kontraherende part i Konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store Afstande;

i handlingsprogrammet af 1983, hvis generelle retningslinjer Rådet for De europæiske Fællesskaber og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, har godkendt, er det fastsat, at Kommissionen fortsat vil arbejde på at få fastlagt

normer for luftkvaliteten, eventuelt på grundlag af emissionsnormer for visse forureningskilder;

i alle medlemsstater findes der love og administrative bestemmelser om bekæmpelse af luftforurening fra faste industrianlæg, og i adskillige medlemsstater er de gældende bestemmelser under revision;

forskellene mellem de gældende bestemmelser eller bestemmelser under revision i de enkelte medlemsstater for så vidt angår bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg, kan forårsage ulige konkurrencevilkår og således have direkte indvirkning på fællesmarkedets funktion; der bør derfor foretages en indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne på dette område i henhold til traktatens artikel 100;

en af Fællesskabets hovedopgaver er at fremme en harmonisk udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed samt en varig og afbalanceret ekspansion, hvilket ikke er muligt uden bekæmpelse af forurening og gener og heller ikke uden forbedring af livskvaliteten og miljøbeskyttelsen;

det er både ønskeligt og nødvendigt, at Fællesskabet bidrager til at øge effektiviteten af medlemsstaternes bekæmpelse af luftforurening fra faste industrianlæg;

til dette formål er det nødvendigt, at der indføres visse principper for iværksættelse af en samlet række foranstaltninger og fremgangsmåder med henblik på at forebygge og nedbringe luftforurening fra industrianlæg inden for Fællesskabet;

(1) EFT nr. C 139 af 27. 5. 1983, s. 5.

(2) EFT nr. C 342 af 19. 12. 1983, s. 160.

(3) EFT nr. C 23 af 30. 1. 1984, s. 27.

(4) EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 1.

(5) EFT nr. C 139 af 13. 6. 1977, s. 1.

(6) EFT nr. C 46 af 17. 2. 1983, s. 1.

(7) EFT nr. L 171 af 27. 6. 1981, s. 11.

Fællesskabets indsats for at indføre disse principper må dog være gradvis i betragtning af den komplicerede karakter af de pågældende forhold og de hovedprincipper, som de enkelte nationale politikker hviler på;

det er i første omgang nødvendigt at indføre en generel ramme, således at medlemsstaterne om nødvendigt kan tilpasse deres gældende bestemmelser til de principper, der er fastlagt på fællesskabsplan; det forekommer følgelig nødvendigt, at medlemsstaterne indfører en ordning, hvorefter drift og væsentlige ændringer af faste industrialanlæg, der måtte forårsage luftforurening, underlægges kravet om en forudgående godkendelse;

derudover må godkendelse kun meddeles af de kompetente nationale myndigheder, såfremt flere betingelser er opfyldt, således navnlig at alle relevante forebyggende foranstaltninger er truffet, samt at anlæggets drift ikke forårsager luftforurening i væsentligt omfang;

der bør gælde særlige bestemmelser for særlig forurenede områder samt for områder, der specielt skal beskyttes;

gældende regler vedrørende fremgangsmåden for godkendelse og bestemmelse af emissioner bør opfylde visse krav;

de kompetente myndigheder bør undersøge, om det er nødvendigt i visse tilfælde at stille supplerende betingelser, som dog ikke må medføre uforholdsmæssigt store omkostninger for den pågældende virksomhed;

gennemførelsen af de bestemmelser for bestående anlæg; der udstedes i henhold til dette direktiv, bør ske gradvist, og der skal navnlig tages hensyn til de tekniske forhold og til de økonomiske virkninger;

for at fremme iværksættelsen af foranstaltninger til forebyggelse og nedbringelse af luftforurening samt fremme udviklingen i forebyggelsesteknikker bør der fastsættes bestemmelser om samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at fastsætte yderligere foranstaltninger og procedurer med henblik på

at forebygge eller nedbringe luftforurening fra industrialanlæg inden for Fællesskabet, navnlig fra anlæg henhørende under kategorierne i bilag I.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

1. *Luftforurening*: menneskets direkte eller indirekte udledning i luften af stoffer eller energi, der resulterer i skadelige virkninger af en sådan art, at de vil kunne bringe menneskets sundhed i fare, skade levende ressourcer og økosystemer, ødelægge ejendomsværdier og forringe eller forstyrre naturfaciliteter og andre berettigede anvendelser af miljøet.
2. *Anlæg*: alle virksomheder eller andre faste anlæg, der tjener industrielle eller almennyttige formål, og som kan forårsage luftforurening.
3. *Bestående anlæg*: anlæg, der er taget i brug inden den 1. juli 1987 eller som, er opført eller hvis opførelse er godkendt inden denne dato.
4. *Grænseværdi for luftkvalitet*: den koncentration af forurenende stoffer i luften i et bestemt tidsrum, som ikke må overskrides.
5. *Grænseværdi for emission*: den koncentration og/eller den masse af forurenende stoffer i emissioner fra anlæg i et bestemt tidsrum, som ikke må overskrides.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der ved drift af anlæg, der tilhører de i bilag I anførte kategorier, stilles krav om forudgående godkendelse, som meddeles af de kompetente myndigheder. Der skal allerede under anlæggets projektering tages hensyn til, at de foreskrevne krav for opnåelse af en sådan godkendelse skal være opfyldt.

2. Der kræves ligeledes godkendelse ved væsentlig ændring af alle anlæg, som tilhører kategorierne i bilag I, eller som kommer til at tilhøre kategorierne i bilag I som følge af en sådan ændring.

3. Medlemsstaterne kan stille krav om godkendelse af andre kategorier af anlæg eller i givet fald om forudgående anmeldelse, såfremt en sådan foreskrives i de nationale bestemmelser.

Artikel 4

Medmindre andet er fastsat i medlemsstaternes eller Fællesskabets bestemmelser med andet sigte end dette direktiv, må godkendelse kun meddeles, såfremt den kompetente myndighed har forvissat sig om:

1. at der er truffet alle passende foranstaltninger til at forebygge luftforurening, herunder anvendelse af den bedste teknologi, der er tilgængelig, medmindre sådanne forebyggende foranstaltninger medfører uforholdsmæssigt store omkostninger; og
2. at driften af anlægget ikke medfører betydelig luftforurening, navnlig ved emission af de i bilag II anførte stoffer;
3. at ingen af de gældende grænseværdier for emission overskrides;
4. at alle gældende grænseværdier for luftkvalitet er taget i betragtning.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan:

- udpege særligt forurenede områder, for hvilke der kan fastsættes strengere grænseværdier for emission end de i artikel 4 nævnte,
- udpege områder, der specielt skal beskyttes, for hvilke der kan fastsættes strengere grænseværdier for luftkvalitet og emission end de i artikel 4 nævnte,
- beslutte, at anlæg af bestemte kategorier, som anført i bilag I, kun må opføres eller drives inden for ovennævnte områder, såfremt særlige betingelser er opfyldt.

Artikel 6

Ansøgning om godkendelse skal indeholde en beskrivelse af anlægget med de angivelser, der er nødvendige, for at der kan træffes beslutning om meddelelse af godkendelse i henhold til artikel 3 og 4.

Artikel 7

Med forbehold af de bestemmelser, der gælder for forretningshemmeligheder, udveksler medlemsstaterne oplysninger med hinanden og med Kommissionen om deres erfaringer med og kendskab til foranstaltninger, der tager sigte på at forebygge og nedbringe luftforurening, samt om fremgangsmåder og teknisk udstyr og om grænseværdier for luftkvalitet og emission.

Artikel 8

1. På forslag af Kommissionen fastsætter Rådet med enstemmighed, på grundlag af den bedste tilgængelige teknologi, om nødvendigt, grænseværdier for emission, som ikke medfører uforholdsmæssigt store omkostninger, og under hensyn til de pågældende emissioners art, mængde og skadelighed.

2. På forslag af Kommissionen fastsætter Rådet med enstemmighed, hvilken måle- og vurderingsteknik og hvilke måle- og vurderingsmetoder, der skal anvendes i forbindelse hermed.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til sikring af, at ansøgninger om godkendelse og de kompetente myndigheders afgørelser gøres tilgængelige for den berørte del af offentligheden i henhold til gældende nationale bestemmelser.

2. Stk. 1 anvendes med forbehold af særlige nationale bestemmelser eller fællesskabsbestemmelser vedrørende vurdering af offentlige og privat projekter virkninger på miljøet, og med forbehold af, at de gældende bestemmelser vedrørende forretningshemmeligheder overholdes.

Artikel 10

Som grundlag for samråd, der er nødvendige som led i de bilaterale forbindelser, skal medlemsstaterne stille samme oplysninger, som formidles til landets egne borgere, til rådighed for andre berørte medlemsstater.

Artikel 11

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at emissioner fra anlæg måles med henblik på at kontrollere, om de i artikel 4 anførte forpligtelser overholdes. De anvendte målemetoder skal være godkendt af de kompetente myndigheder.

Artikel 12

Medlemsstaterne følger udviklingen i den bedste teknologi, der er tilgængelig, og i miljøsituationen.

På baggrund heraf undergiver de om nødvendigt de anlæg, der er godkendt i overensstemmelse med dette direktiv, passende betingelser, hvorved der

tages hensyn dels til denne udvikling, dels til at de pågældende anlæg ikke bør pålægges uforholdsmæssigt store omkostninger, navnlig på baggrund af den økonomiske situation i de virksomheder, der henhører under den pågældende kategori.

Artikel 13

På baggrund af udviklingen i den bedste teknologi, der er tilgængelig, og i miljøsituationen gennemfører medlemsstaterne en politik og en strategi med passende foranstaltninger med henblik på gradvis at tilpasse de bestående anlæg, som henhører under kategorierne i bilag I, til den bedste teknologi, der er tilgængelig, under hensyn navnlig til:

- anlæggets tekniske karakteristika;
- anlæggets udnyttelsesgrad og resterende levetid;
- arten og omfanget af forurenende emissioner fra anlægget;
- det hensigtsmæssige i ikke at påføre de pågældende anlæg uforholdsmæssigt store udgifter navnlig på baggrund af den økonomiske situation i de virksomheder, der henhører under den pågældende kategori.

Artikel 14

Medlemsstaterne kan med henblik på at beskytte miljøet og folkesundheden indføre strengere bestemmelser end de i dette direktiv fastsatte.

Artikel 15

Dette direktiv finder ikke anvendelse på industrianlæg, der tager sigte på forsvaret.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for senest den 30. juni 1987 af efterkomme direktivet og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne sørger for, at Kommissionen underrettes om teksterne til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 28. juni 1984.

På Rådets vegne
H. BOUCHARDEAU
Formand

BILAG I**KATEGORIER AF INDUSTRIANLÆG (1)
omfattet af bestemmelserne i artikel 3**

- 1. Energiindustri**
 - 1.1. Koksværker
 - 1.2. Olieraffinaderier (undtagen virksomheder, der udelukkende fremstiller smøremidler fra råolie)
 - 1.3. Anlæg for kulforgasning og -likvefaktion
 - 1.4. Termiske kraftværker (atomkraftværker undtaget) og andre forbrændingsanlæg med en nominal termisk effekt på over 50 MW.

- 2. Produktion og forarbejdning af metaller**
 - 2.1. Anlæg til ristning og sintring med en kapacitet på over 1 000 tons metalmalm pr. år
 - 2.2. Integreerede anlæg til produktion af støbejern og råstål
 - 2.3. Smelteanlæg for jernmalme med en samlet kapacitet på over 5 tons
 - 2.4. Produktions- og smelteanlæg for ikke-jernmetaller med en samlet kapacitet på over 1 t for tungmetaller og 0,5 tons for letmetaller.

- 3. Industrier for ikke-metalliske mineralprodukter**
 - 3.1. Cementfabrikker og fabrikker til fremstilling af kalk med rotationsovne
 - 3.2. Anlæg til produktion og forarbejdning af asbest og fremstilling af asbestprodukter
 - 3.3. Anlæg til fremstilling af glasfibre eller mineraluldsfibre
 - 3.4. Glasværker til fremstilling af almindeligt glas og specialglas med en årskapacitet på over 5 000 tons
 - 3.5. Industrianlæg til fremstilling af grov keramik, navnlig ildfaste mursten, rør af stentøj, facadesten og fliser samt tagsten af tegl.

- 4. Kemisk industri**
 - 4.1. Kemiske anlæg til produktion af olefiner, olefinederivater, monomerer og polymerer
 - 4.2. Kemiske industrianlæg til fremstilling af andre organiske mellemprodukter
 - 4.3. Industrianlæg til fremstilling af uorganiske grundkemikalier.

- 5. Bortskaffelse af affald**
 - 5.1. Anlæg til bortskaffelse af giftigt og farligt affald ved forbrænding
 - 5.2. Forbrændingsanlæg til behandling af andet fast eller flydende affald.

- 6. Andre industrier**

Anlæg til kemisk fremstilling af papirmasse med en årlig produktionskapacitet på mindst 25 000 tons.

(1) Tærsklerne i dette bilag gælder produktionskapaciteten.

BILAG II**LISTE OVER DE VIGTIGSTE FORURENENDE STOFFER
(jf. artikel 4, nr. 2)**

1. Svovldioxid og andre svovlforbindelser
 2. Nitrogenoxider og andre nitrogenforbindelser
 3. Carbonmonoxid
 4. Organiske stoffer og navnlig carbonhydrider (undtagen methan)
 5. Tungmetaller og forbindelser heraf
 6. Støv, asbest (svævestøv og fibre), glas- og mineraluldsfibre
 7. Chlor og forbindelser heraf
 8. Fluor og forbindelser heraf
-